

Lidia Latanowicz nowym Profesorem na Uniwersytecie

23 lipca Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał Lidii Latanowicz tytuł profesora nauk chemicznych.

Lidia Latanowicz urodziła się w Bublu - Łukowiskach (powiat Biała Podlaska). W latach 1962-1967 studiowała na Wydziale Matematyki, Chemii i Fizyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i uzyskała stopień magistra fizyki o specjalności fizyka doświadczalna.

Stopień naukowy doktora nauk fizycznych nadała jej w 1976 roku Rada Wydziału Matematyki Fizyki i Chemii UAM, na podstawie rozprawy doktorskiej *Badanie niewodnych roztworów elektrolitów metodą jądrowego rezonansu paramagnetycznego. Roztwory soli diamagnetycznych metanolu*. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk fizycznych w zakresie fizyki uzyskała na tej samej uczelni w roku 1988, na podstawie rozprawy habilitacyjnej *Procesy magnetycznej relaksacji jądrowej w obecności fluktuacji części radialnej oddziaływania dipolowego*.

W latach 1983-1985 Lidia Latanowicz odbywała staż naukowy w University of Florida, Gainesville, USA, w Laboratorium Magnetycznego Rezonansu Jądrowego kierowanym przez światowej sławy specjalistę w dziedzinie magnetycznego rezonansu jądrowego prof. R.E. Andrewa. Wynikiem tej współpracy była ważna w dorobku naukowym profesor Latanowicz publikacja *Solid state proton transfer dynamics and the proton NMR second moment and proton relaxation rates, Journal of Magnetic Resonance*. Jest to najczęściej cytowana praca z dorobku Pani Profesor w czasopiśmie filadelfijskich.

Prof. Latanowicz w latach 1994-1999 była czterokrotnie zapraszana jako visiting professor do University of South Africa w Pretorii (RPA). Współpraca z prof. E. C. Reynhardtem, zaowocowała trzynastoma wspólnymi pracami w czasopiśmie filadelfijskich, dwoma publikacjami w czasopiśmie międzynarodowych oraz szeregiem prezentacji prac w formie posterów i wykładów na konferencjach międzynarodowych. Prace mają charakter zarówno teoretyczny jak i doświadczalny. Dotyczyły badania dynamiki molekularnej metodą magnetycznej relaksacji jądrowej.

W roku 1996, w czasie urlopu naukowego odbyła pię-

ciomiesięczny staż naukowy w Institut für Organische Chemie, Freie Universität Berlin współpracując z prof. H. H. Limbachem. Przeprowadziła w tym czasie badania transferu protonu w wiązaniu wodorowym metodą relaksacji jąder ^{15}N oraz ^2H . Współpraca zaowocowała trzema wspólnymi publikacjami.

Z zielonogórską uczelnią Profesor Latanowicz jest związana od 1994 r., kiedy to rozpoczęła pracę na

Wydziale Matematyki, Fizyki i Techniki w Wyższej Szkole Pedagogicznej. Od momentu utworzenia Uniwersytetu Zielonogórskiego Lidia Latanowicz pracowała na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska, a obecnie na Wydziale Nauk Biologicznych w Zakładzie Biotechnologii.

Głównym kierunkiem działalności naukowej prof. L. Latanowicz są badania metodą magnetycznego rezonansu jądrowego (NMR) dynamiki molekularnej fazy skondensowanej. Większa część dorobku dotyczy teorii magnetycznej relaksacji jądrowej w ciałach stałych, badanie transferu protonu w wiązaniu wodorowym, oraz zjawiska tunelowania.

Wyniki dotychczasowych badań są opublikowane w 31 artykułach w czasopiśmie z listy filadelfijskiej, a ponadto w 6 czasopiśmie o cyrkulacji międzynarodowej i 2 czasopiśmie

o cyrkulacji krajowej. Prof. Latanowicz opublikowała również jedną monografię i dwa rozdziały w książkach. Wyniki jej prac były również 84 razy prezentowane w materiałach konferencji i szkół międzynarodowych oraz krajowych.

Dorobek prof. Latanowicz w zakresie kształcenia i wychowania młodej kadry naukowej to wielu wypromowanych magistrantów oraz dwie doktorantki.

Lidia Latanowicz jest obecnie członkiem międzynarodowej organizacji ISMAR (International Society of Magnetic Resonances) skupiającej specjalistów z dziedzin NMR i EPR. Ponadto jest członkiem Polskiego Towarzystwa Fizycznego.

W roku 2007 ukazały się w druku 3 prace naukowe opublikowane w czasopiśmie filadelfijskich o wysokiej randze naukowej. Czasopismo *Journal of Physical Chemistry* należy do American Chemical Society. W *Chemical Physics Letter* ukazują się tylko prace, które są nowością naukową na skalę światową. Przyczynęk wyżej wymienionych prac do tematu tunelowania molekularnego wydaje się być znaczący. Od 50 lat zjawisko tunelowania jest wyjaśniane przez naukowców. Odkrycie i opisanie w pracach że małe atomy jak wodór i deuterium przechodzą przez barierę potencjału jako fala materii (fala de Broglie) wydaje się być dużym odkryciem, różnym od znanych w literaturze wyjaśnień tunelowania molekularnego. Zjawisko to zostało przewidziane przez fundamentalne równanie fizyki - równanie Schrödingera. Pierwszy raz w literaturze równanie to zostało zastosowane do ilościowego opisu szybkości przeskoków tunelowych w ruchach stochastycznych wodoru (wiązanie wodorowe, grupa metylowa) i udowodnione zostało, że opis Schrödingera jest doskonały.

Pani Profesor ma troje dzieci i trzy wnuczki.

